

گزینه ۴

۱

املاي "نيکوخصال" به همين شکل درست است.

گزینه ۱

۲

در بیت صورت سؤال، "شوق کسی که از یار غایب دیدار می‌کند"، به "شوق تشنه‌ای در بیابان" مانند شده است که "ابری بر او بارد." در بیت گزینه "۱" نیز تصویر "شبنم بر روی گل سرخ" به تصویر "عرق بر چهره زیبارو" مانند شده است.

گزینه ۱

۳

در بیت گزینه "۱"، "جامه" منظور بوده است که به اشتباه به شکل "جامع" نوشته شده است.

گزینه ۱

۴

واژه "موهبت" به همين شکل نوشته می‌شود.

گزینه ۲

۵

عبارت گزینه "۲" می‌گوید انسان برای درک زیبایی، باید آموزش ببیند. بیت صورت سؤال هم می‌گوید کسی قدر و ارزش دژ و مروارید را می‌داند که عارف و شناسنده آن باشد، نه هرکسی.

گزینه ۳

۶

واژه "سنگین‌تر" صفت تفضیلی است.

گزینه ۳

۷

واژه‌هایی که در صورت سؤال نادرست معنا شده است: دیرینه: قدیم - جز: مگر (جزء: بخش) - فاقد: بدون

گزینه ۴

۸

"پرشان" و "بهارستان" را به ترتیب قآنی و جامی در تقلید از گلستان سعدی نگاشته‌اند.

گزینه ۳

۹

عبارت صورت سؤال و گزینه‌های "۱"، "۲" و "۴" همگی بر اهمیت اصل مشورت تأکید می‌کنند در حالی که در گزینه "۳" صحبت از این است که مشورت کردن با افراد ناصالح، سودی برای مشورت‌کننده نخواهد داشت.

گزینه ۲

۱۰

بیت گزینه "۲" می‌گوید: "همنشینی با انسان‌های نیک، باعث می‌شود شخص علم معنی را به دست آورد."

گزینه ۴

۱۱

ظلمت: تاریکی، تیرگی

گزینه ۲

۱۲

در عبارت صورت سؤال می‌خوانیم: "پارسایی در وصف عابدی - که دیگران در حق او به طعنه سخن‌ها گفته‌اند می‌گوید: "در ظاهر که ایرادی نمی‌بینم، در باطن هم من غیب‌دان نیستم که بدانم!" این مفهوم یعنی درباره دیگران قضاوت بدانگارانہ نکنیم، اگر کسی جامه‌اش چون پارسایان بود، او را پارسا و نیک‌مرد بدانیم و اگر هم ندانیم در باطن چگونه است. محتسب (مأمور اجرای شریعت) با درون‌خانه کاری نباید داشته باشد! این معنا، عیناً بازگردانی ابیات گزینه "۲" است.

گزینه ۱

۱۳

شاعر در بیت گزینه "۱" می‌گوید، "کاری که عشق دوست با او می‌کند، دشمن با دشمن نمی‌کند." سایر ابیات به مفهوم تأثیر همنشین اشاره می‌کنند. گزینه "۲" می‌گوید: "اگر با بهتر از خود نشست و برخاست کنی، از او نام نیکو می‌یابی." بیت گزینه "۳" می‌گوید، "همنشینی با نیکان را از دست مده چراکه از همنشینی با بزرگان، بهتر و بزرگ‌تر می‌شوی." بیت گزینه "۴" نیز می‌گوید: "با عاقل همنشینی مکن، چراکه نام تو را نیز همچون نام خود مختصر می‌کند."

گزینه ۳

۱۴

در جمله "جان، برترین گوهر است"، گروه "برترین گوهر" مسند است. در این گروه "برترین" صفت عالی است.

گزینه ۳

۱۵

رکن سوم، وجه شبه عبارت صورت سؤال، "زنده کردن احساس آرامش و صفای درون" است.

گزینه ۲

۱۶

در عبارت "ج" دقت کنید مولانا در قرن هفتم هجری قمری می‌زیست.

گزینه ۳

۱۷

در بیت گزینه "۳"، "به" در معنای "بهتر" به کار رفته است و صفت سنجشی است: عاشقی که آسمان او را همواره رنجه نکند، بسیار بهتر است درون زمین باشد (مرده باشد) تا آنکه بر روی زمین باشد (زنده باشد).

در گروه "قدرت بینایی"، "قدرت" هسته است. در عبارت "چیزهای زیادی"، "چیز" هسته است. در عبارت "لطافت برگ"، "لطافت" هسته است، در عبارت "پوست صاف"، "صاف" صفت است نه هسته و در عبارت "جستجوی جوانه" نیز "جستجو" هسته است. در همه این عبارات، هسته در صورت سؤال نادرست مشخص شده است اما در دو عبارت "اولین نشانه بیدارشدن طبیعت" و "خواب زمستانی‌اش"، دو واژه "نشانه" و "خواب" هسته‌اند و به درستی مشخص شده‌اند.

بررسی ابیات:

گزینه ۱: بیت نخست بیان شوروشوق عاشق برای یار است و بیت دوم نکوهش انکارکنندگان آن.

گزینه ۲: هر دو بیت بیان می‌کنند دوری از یار خوش است، به شرطی که امید دیدار دوباره هم باشد.

گزینه ۳: بیت نخست تأثیر همنشین نامناسب است اما بیت دوم در بیان آنکه عزت نوح با بدکاری پسرش آسیب نمی‌بیند.

گزینه ۴: بیت نخست در بیان لذت وصال و بیت دوم بی‌تی عرفانی است.

به جز گزینه ۳، در همه گزینه‌ها، "به" به معنای "بهنتر" وجود دارد که صفت تفضیلی است.